GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

El nou catalanisme i el dret a decidir d'Artur Mas.

Opinió | 21/11/2007 | 12:20

L'expressió més repetida en la conferència d'Artur Mas va ser la del "dret a decidir".

Artur Mas, secretari general de CDC, va pronunciar el passat dimarts dia 20 de novembre al Palau de Congressos de Barcelona la seva esperada conferència sobre la refundació del catalanisme, amb gran expectació mediàtica i ciutadana.
Mas va parlar i actuar més com un líder europeu que no pas com un presidenciable a la Generalitat de Catalunya, ja que els trets i el mimetisme Sarkozy cada dia es fan més evidents en el mandatari nacionalista català. I és lògic que fins a cet punt, el candidat a president català es reflecteixi en un triomfador obert a tot com el francès.

L'expressió més repetida en la conferència d'Artur Mas va ser la del "dret a decidir", tant en referència a la reivindicació col•lectiva dels drets nacionals de Catalunya com pel que fa als àmbits de decisió més individuals com ara l'elecció de la prestació d'alguns serveis públics. Mas va fer un discurs de radicalitat democràtica que passava per plasmar una idea de modernitat en el catalanisme del segle XXI, cosa que comporta un respecte molt primmirat a la llibertat i al rebuig cap els encarcaraments socials i legals. Va explicar que apostava per una societat catalana dinàmica, creativa i emprenedora, també pel que fa als seus drets nacionals. La constant referència al dret a decidir va ser una novetat digna de destacar, ja que mai en gairebé quaranta anys, des de la formació fundada per Jordi Pujol no s'hi havia insistit tant.

La transparència de les seves paraules em fa pensar en que la reflexió política de Mas va més enllà del seu partit, i procura detectar el sentiment general d'una important majoria del catalanisme que avui està desencisada de les bases actuals. La idea de Mas també va ser arengar aquest catalanisme desencantat per l'immobilisme de l'estat, perquè adopti un nou llenguatge que serveixi per tothom, pel catalanisme en general i no solament pel de CDC o CiU. I per això es va fer seu l'espai del centre del catalanisme.

Mas va definir el centre polític de Catalunya com una barreja de modernitat, reivindicació, desacomplexament i creativitat. Pel que hi vaig poder veure, a la conferència hi va assistir gairebé tothom considerat rellevant a la societat catalana, i vull dir tothom amb les excepcions de sempre que són les dels "anti" passi el que passi. Dels que malgrat formar part de la vida social i política del país, i en alguns casos tenir representació parlamentària, no escolten –ni volen escoltar- perque encara estan anquilosats en les concepcions decimonòniques de les espanyes de les "Luces de Bohemia" de Ramón del Valle-Inclán –que ja no es tornaran a encendre com aleshores, parlem clar-, i on l'esperpent era la situació constant. Sembla ser que per aquests sectors immobilistes i acomodats en les velles estructures vallinclanianes, cap transformació ni intenció de canvi al país ni a l'estat és possible. També crec que Mas va definir aquest nou centre polític de Catalunya amb força concreció, i en termes catalanistes això passava per parlar de manera oberta -com fan els bascos ja fa anys- d'aquest dret del poble a decidir què vol i què vol esdevenir. Tal com personalment també ho fa ell, que decideix quedar-se a CDC i fer de líder i treballar pel futur.

La proposta d'Artur Mas tanmateix, no em va fer l'efecte d'una simple resposta a la deficient conjuntura actual que viu el Principat amb les seves infraestructures, sinó que en les paraules del líder de CDC hi vaig percebre una resposta a l'evolució natural del catalanisme, sobretot després

de tres dècades de pedagogia infructuosa –o gairebé- a la resta de l'estat, i de justificacions innecessàries de tota mena.
Per això creu que aquesta evolució natural passa per plantejar clarament una tria serriosa feta pel poble de Catalunya. I malgrat que Mas va abordar el tema amb totes les connotacions que li són pròpies, és a dir, educadament i amb respecte per tot i tothom, i tenint en compte totes les minories i segments socials, no va escatimar el màxim interès per la majoria de la població catalana i per les mancances socials i polítiques que aquesta pateix fa temps. Problemes que tenen catalans i nouvinguts, i que s'han anat acumulant al llarg de més de tres dècades de democràcia, pel desinterès evident d'un estat que gairebé no s'ha preocupat per les seves inquietuds, ni ha escoltat les seves crides a l'aire.

Mas doncs, aposta pel dret a decidir. I això ho van recollir la majoria de titulars dels mitjans de comunicació perquè aquesta, sense cap mena de dubte, va ser la part més vistosa d'un discurs molt dens i molt complet, que també va reformular aquell vell axioma pujolià sobre qui és català. El líder convergent va proposar passar de la fórmula "és català tot aquell viu i treballa a Catalunya, i en vol ser" a una altra que digui que "és català qui se'n sent, o qui viu a Catalunya i ho vol ser". No és mera retòrica aquest canvi de pressupòsits. Des de l'òptica de Mas doncs, el sentiment de pertinença és més important que la condició administrativa de viure en un territori, perquè, tal com va destacar, "són les lleis les que estan al servei de la democràcia i no la democràcia al servei de les lleis, i el marc legal s'ha d'anar adequant a l'expressió democràtica de cada moment".

La critica de l'oposició era d'esperar. La socialista perquè es queda desbancada i fora de joc de les noves tesis catalanistes. La ecocomunista perquè ni que vulgui no hi arriba de cap manera. Esquerra perquè veu que li perillen molts elements i vots decisius pels resultats electorals. El PP perquè després de la defenestració de Piqué no es pot apartar més de les noves estructures del catalanisme i s'enfonsa en les "luces esperpénticas de Valle Inclán". I Ciutadans perquè si això succeeix -i si no també- desapareixerà amb tota seguretat de l'escena parlamentaria catalana ja que és un bluf sorgit arran d'un descontentament de votants espanyolistes radicals del PP. L'únic perplex –i no situat diria jo- va esdevenir el soci polític de CDC, Josep Antoni Duran i Lleida, que va assegurar que no caldrà fer cap govern de concentració si el Tibunal Constitucional retalla l'Estatut, i que creu que això no succeïrà. Em temo però, que les noves concepcions fetes públiques per Mas i referides a la Casa Gran del Catalanisme, queden molt lluny del model ideològic que impera a UDC en general, i que Duran i Lleida té en particular.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/4492-el-nou-catalanisme-i-el-dret-a-decidir-dartur-mas.htm